

sig til de nævnte Erhvervesser. Derimod kunne disse under de sædvanlige Betingelser gjøres til Gjenstand for særskilt Konkursbehandling om et nyt Bo.

Det følger af Hovedregelen i § 1, at Kredtmand fra det Dieblit, da Konkursen tager sin Begyndelse, ikke ved Retshandeler med Skyldneren kan erhverve nogen Rettighed imod eller Befrielse i Forhold til Konkursboet. Dette udtales udtrykkeligt i § 2, som dog opstiller tvende Undtagelser fra denne Regel, idet det hedder, at det Anførte dog ikke skal gjælde om den Kredtmand, som i god Tro har handlet med Skyldneren, forinden Thinglæsning eller offentlig Bekjendtgjørelse i Aviserne om Konkursen er sket (se herom § 52); ligesom Konkursbehandlingen et heller kan paaberaabes overfor den Kredtmand, der i god Tro har indladt sig i Retshandeler med Skyldneren om dennes faste Eiendomme, saalænge ikke Thinglæsning angaaende den begyndte Konkurs har fundet Sted ved den Jurisdiktion, hvorunder Eiendommene ere beliggende. Disse tvende Undtagelser trænge neppe til nogen Motivering; det bemærkes kun med Hensyn til den første, at medens Paaberaabelse af god Tro efter den migtigjældende Ret alene udelukkes ved Thinglæsning af Konkursdekretet, vil efter Forflaget saavel den offentlige Bekjendtgjørelse i Aviserne som Thinglæsningen have denne Virkning. Med Hensyn til den sidstnævnte Undtagelsesbestemmelse fremhæves, at den ligesom § 2 i det Hele kun handler om Personer, der efter Konkursens Begyndelse have affluttet Retshandeler med Skyldneren. Umiddelbart har den saaledes Intet at gjøre med det Spørgsmaal, om et af Skyldneren for Konkursens Begyndelse udstedt, men ikke thinglæst Skøde eller Pantebrev kun kan have Gyldighed mod Konkursboet, naar det thinglæses for Konkursens Udbrud, eller om det er tilstrækkeligt, at det thinglæses, forinden der sker Thinglæsning om Konkursen. Dette Spørgsmaal, om hvis Beparelse efter den gjældende Ret Meningerne have været delte, vil altsaa ikke berøres af denne Bestemmelse. For Fuldstændigheds Skyld bemærkes, at det heromhandlede Spørgsmaal selvsjølgelig slet ikke opstaar med Hen-

syn til Skøder, dersom man antager den Mening, at et uthinglæst Skøde under ingen Omstændigheder kan omstødes af Udstederens Konkursbo eller insolvente Dødsbo. Derimod kommer Spørgsmaalet under alle Omstændigheder frem med Hensyn til Pantebreve, som thinglæses efter Konkursens Udbrud.

En nærmere Bestemmelse af Hovedregelen i § 1 indeholdes i Forflagets § 4 med Hensyn til det Tilfælde, at Penge, Varer, Konnossementer og desl., som ere affendte til Skyldneren, saaledes at han for Erhvervelsen skal yde Bederlag, først komme Boet tilhænde, efterat det er taget under Konkursbehandling. I saa Fald kan Boet, selv om Skyldneren ikke forud for Konkursen er bleven Eier, indtræde i Erhvervelsen, hvis det vil udrede Bederlaget. Denne Regel faar ingen særlig Betydning, dersom Retshandelen gik ud paa, at Skyldnerens Eiendoms erhvervelse skulde være afhængig af, at Bederlaget blev erlagt; at Boet, som ikke kan have større Ret end Skyldneren, i saa Fald kun kan beholde det Modtagne mod at erlægge Bederlaget, følger her ligefrem af Retshandelens Indhold og gjælder derfor ogsaa, selv om de affendte Gjenstande ere komne Skyldneren tilhænde for Konkursens Begyndelse, jfr. § 16, hvorom nedenfor. Særlig Betydning faar Regelen i § 4 derimod, naar det ikke har været Meningen med Retshandelen at gjøre Skyldnerens Erhvervelse af de affendte Gjenstande afhængig af, at han yder Bederlaget, altsaa navnlig naar der er givet ham Udsættelse med dets Erlægelse. Har Retshandelen dette Indhold, maatte man, dersom Tingene vare komne Skyldneren tilhænde for Konkursen, erkjende Boet berettiget til at beholde dem og henvide Affenderen til for den ham tilkommende Fordring paa Bederlaget at konkurrere i Boet, jfr. § 16 i Slutningen. Men heril bør Boet ikke være berettiget, naar Gjenstandene først ankomme efter Konkursens Begyndelse; thi Affenderens Billieserklæring maa fornuftigvis forstaas saaledes, at Eiendoms erhvervelsen skal være betinget af, at Medkontrahentens Bo ikke ved det Affendes Modtagelse er under Konkursbehandling; det er Medkontrahenten og ikke dennes Konkursbo, han giver